

- 2 И проводи Елакима домостроитель-ть, и Шевиј писецъ-ть, и старѣшины-ть на священники-ть, покрыты съ врѣтица, при пророкъ Исаїхъ, Амосовъ-ть сынъ:
- 3 И рекохъ му: Така говори Езекія: День на скрѣбъ, и на обличеніе, и на хулж е тойзи день; Защото настанѣ часть-ть да ся родятъ дѣца-та, но силж нѣма за раздѣлѣніе: Може бы Господь Богъ твой да чуе думы-ть на Рапсакъ, когото Ассирийскій-ть царь, господарь-ть му е проводилъ за да укорява Бога живаго, и да обличи думы-ть, които чу Господь Богъ твой: за това вѣзвы моленіе за остатъкъ-ть що е останжалъ.
- 5 И отидохъ при Исаїхъ раби-ть на царь Езекія. И рече имъ Исаія: Така ще кажете на господаря си: Така Говори Господь: Не бой ся отъ думы-ть които си чулъ, съ които раби-ть на Ассирийскій-ть царь мя похулихъ: Ето, азъ ше турѣкъ въ него *такъвъ* духъ, щото, като чуе слухъ, ще ся вѣрие въ землѣ-тѣ си: и ще го направри да падне чрѣзъ ножъ въ землѣ-тѣ си.
- 8 И вѣрихъ ся Рапсакъ и намѣри Ассирийскій-ть царь че ратуваше противъ Ливија; защото чу че бѣше търгижъ отъ Лахисъ. И цар-ть шу да говорять за Опрака Еюопскій-ть царь: Изѣтѣ да ратува противъ тебе. И когато чу *това*, проводи посланици на Езекія, и каза: Така ще говорите на Езекія Иудинъ-ть царь, и ще речете: Богъ твой, на когото уповаешъ, да ти не прѣльшава, като казува: Иерусалимъ нѣма да бѫде прѣдаденъ въ рѣкѣ-тѣ на Ассирийскій-ть царь. Ето, ты си чулъ що направихъ Ассирийски-ть царіе на всички-ть мѣста; какъ ги истрѣбихъ: 12 и ты ли ще ся избавишъ? Богове-ть на народы-ть избавихъ ли онѣзи, които отци-ть ми истрѣбихъ, Гозанъ, и Харранъ, и Ресефъ, и Еденоевъ-ть сынове, които бѣхъ въ Фалассаръ? Дѣ е *царь-ть* на Емаѣль, и царь-ть на Арфадъ, и царь-ть на градѣ-ть Сефарумъ, на Енѣ, и на Авѣ?
- 14 И зѣ Езекія писмо-то отъ рѣкѣ-тѣ на посланици-ть та го прочете: и вѣзлѣзе Езекія въ домъ-ть Господень та 15 го разгњихъ прѣдъ Господа. И помоли ся 16 прѣдъ Господа Езекія, и рече: Господи на силы-ть, Боже Израилевъ, които сѣдиши на херувимы-ть, ты си самъ Богъ единъ на всички-ть царства на землѣ-тѣ: ты си направилъ небе-то и землѣ-тѣ.
- 17 Приклони, Господи, ухо-то си, и чуй: отвори, Господи, очи-ть си, и виждъ: и чуй всички-ть думы на Сениахирима, които проводи *тогозъ* за да укори Бога живаго.
- 18 Наистинѣ, Господи, Ассирийски-ть царіе запустихъ всички-ть области и землѣ-тѣ
- 19 имъ. И хвѣрлихъ въ огнь богове-тѣ имъ; защото не бѣхъ богове, но дѣло на человѣчески рѣкѣ, дѣрва и каменіе: за то 20 гы погубихъ. Сега прочее, Господи, Боже нашъ, отърви ны отъ рѣкѣ-тѣ му: за да познахъ всички-ть царства на землѣ-тѣ, че ты си Господь Богъ единъ.
- 21 Тогазъ проводи Исаія, Амосовый сынъ до Езекія, и рече: Така говори Господь Богъ Израилевъ: Чухъ което си съ помолиши менѣ противъ Сениахирима Ассирийскій-ть царь. Това е слово-то, което Господь говори за него:
- Уничжиши тя, присмѣя ти ся дѣвица-та, Сионова-та дѣщера:
- Задѣ тебе кынажъ съ главжъ, Иерусалимска-та дѣщера.
- 23 Кого си укорильтъ и похулильтъ ты? И противъ кого си вѣзвышилъ гласъ, И си надигналъ высоко очи-ть си? Противъ Святаго Израилева.
- 24 Господа си укорильтъ ты чрѣзъ рабы-ть си, и си рекль:
- Съ множество-то на колесницы-ть си вѣзлѣзохъ азъ
- Вѣрѣлъ высочинѣ-тѣ на горы-ть, вѣрѣлъ ребра-та на Ливанъ;
- И ще изѣкѣлъ высокы-ть му кедры, изѣбранилъ му елхи:
- И ще вѣлѣлъ въ краинѣ-тѣ му высочинѣ, Вѣ дѣбравихъ-тѣ на неговыи Кармиль:
- 25 Азъ исконахъ и пихъ водѣ:
- И сѣсь стѣпкы-ть на нозѣ-ть си Изсушихъ всички-ть рѣкы на **обсадни*-ти.
- 26 Не си ли чулъ че азъ направихъ това отдавна,
- И отъ древни дни опредѣлихъ това?
- А сега свѣршихъ това,
- Така щото ты да обращаши утвѣрдены градове *въ* купове на развалини:
- 27 За това жители-ть имъ станахъ безслини, Устражахъ ся и посрамихъ ся;
- Бѣхъ трѣва на поле-то и злакъ,
- Трѣва на кѣющнй покривъ,
- И *жити* прѣбрлено прѣди да стане трѣсть.
- 28 Но азъ знахъ жилище-то ти, и исходѣ-ти, и входѣ-ти ти,
- И буйство-то ти противъ мене.
- 29 Понеже буйство-то ти противъ мене, И надменность-та ти вѣзлѣзохъ въ уши-ти ми,
- За то ще турѣкъ кукѣ-тѣ си въ ноздри-ти ти,
- И уздж-тѣ си въ устни-ть ти,
- Та ще тя вѣрихъ прѣзъ пѣхѣ-ть прѣзъ които си дошелъ.
- 30 И това ще ти бѫде знаменіе:
- Това лѣто ще ядете което е саморасло, И второ-то лѣто, което прорастува отъ исто-то:
- А третьо-то лѣто, посѣйте, и ожните,